

Ik rouw iedere dag om een moeder die ik niet ken.

Iedere dag rouw ik om een moeder die ik nooit heb gekend.
Iedere dag rouw ik om een moeder die ik nooit heb gezien.
Iedere dag rouw ik om een moeder die ik nooit heb gevoeld.
Iedere dag rouw ik om een moeder die ik nooit heb gesproken.

Iedere dag is voor mij een zoektocht naar wie ik ben
en waar ik vandaan kom en waarom ik er zo uitzie.
Van wie heb ik mijn krullen en van wie heb ik die lange benen.
Allemaal vragen waar ik nooit antwoord op zal krijgen.

Op de dag dat ik geboren ben, verliet je deze aarde en mij.
Ik bleef achter in een koude couveuse, zonder jou en zonder liefde.
We konden geen afscheid nemen van elkaar, het was in één keer voorbij.
Jij vloog naar een hemel en ik bleef achter met de vraag wat God bezielde.

Lieve moeder, ik mis je iedere dag van mijn leven.
De pijn, het verdriet en het enorme gemis zijn met elkaar verweven.
Al is het heel vreemd om iemand te missen die ik niet ken.
Om jou iedere dag te zoeken in een vreemd gezicht, waar ik ook ben.
Maar toch voel ik die leegte en iets klopt gewoon niet in dit wezen.
Een gevoel dat ik niet kan plaatsen en ook nooit zal begrijpen.

